

føres, at begge Inspektørerne ved Institutet i Fredericia faktisk have Fribolig som for en gift, og at det utvivlsomt kun er den tilfældige Omstændighed, at Pladsforholdene i det herværende Institut ikke have tilladt at give Inspektør Lassen Bolig for en gift fra den Tid, han blev beskikket til Inspektør, der har medført at han i Modsætning til sine Kolleger, der begge ere yngre baade som Lærere og Inspektører, nu kun har Godtgørelse for Bolig for en ugift, skønt der paahviler ham ganske tilsvarende Hverv som de andre Inspektører. Af Inspektør Lassens foresatte er det yderligere fremhævet, at Billighed taler for, at der ydes denne veltjente Lærer ogsaa en pekuniær Anerkendelse for den Virksomhed, han i en Aarrække paa højst fyldestgørende Maade udførte som faktisk Kommitteret for den daværende Forstander ved Institutet, Pastor Malling-Hansen, fra hvilken Stilling han ved den nuværende Forstanders Udnævnelse traadte tilbage, endog med Tab af et tidligere oppebaaret Honorar for Regnskabsføring af 100 Kr. Et forholdsvis betydeligt personligt Tillæg (1,200 Kr.) blev under noget lignende Forhold tildelt Inspektør ved Institutet i Nyborg, Keller.

Idet man til det ovenanførte skal tilføje, at den Præsten for de døvstummes Menighed tillagte Huslejegodtgørelse for en gift er fastsat til 600 Kr., skal man paa det bedste anbefale, at den samme Huslejegodtgørelse tillægges Inspektør Lassen, dog saaledes altsaa, at den foreslaaede Forhøjelse, 400 Kr., kun ydes ham som personligt Tillæg.

Til 2—4. Som i Finansloven for 1903—04.

Til 5. a. Det paa Finansloven for 1903—04 bevilgede Beløb er foreslaaet forhøjet med 1,500 Kr., hvorved bemærkes følgende:

Det er en bekendt Sag, at de Børn, der lide af medfødt Ganespalte og ikke have været underkastede en særlig Behandling for denne Lidelse, ofte som Følge deraf ere enten ude af Stand til eller i alt Fald i høj Grad hindrede i at nyde godt af deres Skoleundervisning. Man maa derfor anse det for meget ønskeligt, at der ved det offentliges Foranstaltning drages Omsorg for, at saadanne Børn kunne erholde en rationel Behandling for nævnte Abnormitet, og at der i Tilslutning dertil gives dem nogen Taleundervisning. Tandlæge Lindhart af Kjøbenhavn har velvillig tilbudt uden Vederlag at behandle saadanne Børn, naar de indmeldes til det i Forbindelse med Døvstummeinstitutet oprettede Institut for talelidende, og det maa anses for ønskeligt, at der gives de paagældende Børn, for saa vidt Forældrene ere uformuende, frit Ophold paa Institutet, saa længe Behandlingen varer, i Lighed med hvad der finder Sted for de Børns Vedkommende, der stamme eller lide af andre Talefejl. Hvor meget Udgifterne ved Interneringen af disse Børn paa Institutet ville udgøre, kan man paa Sagens nuværende Trin ikke have nogen begrundet Mening om, da man endnu ikke kender Antallet af disse Børn eller ved, hvor mange der ville blive optagne til Behandling. Det Beløb af 1,500 Kr., hvormed man til ovennævnte Foranstaltnings Gennemførelse har foreslaaet nærværende Konto forhøjet, og som er beregnet paa et Patientantal af 10 Personer daglig Aaret rundt, maa derfor foreløbig betragtes som ganske kalkulatorisk.

Til 5. b. Under Kontoen er foruden det sædvanlige Beløb til ordinær Vedligeholdelse.....	2,400 Kr.
efter Indstilling af den kgl. Bygningsinspektør og i Henhold til et af ham udarbejdet Overslag optaget følgende Udgift:	

Til Oliemaling af samtlige Vægflader i Institutets Sovesale og Sovestuer og de i den Anledning fornødne Istandsættelsesarbejder, hvilken Foranstaltning er meget ønskelig af sanitære Hensyn	1,099 —
--	---------

3,499 Kr.

Til 5. c.—12. Som ordinært i Finansloven for 1903—04.

Til IV. C. 2. Det kgl. Døvstummeinstitut i Fredericia.

Til Indtægten:

Samme Beløb som for Finansaaret 1903—04.